

Pri príležitosti Roka svätého Jozefa (III) – vybrané texty pápežov

„Rovnako, ako voľakedy
neprestajne a s úctou bdel nad
nazaretskou rodinou, teraz so
svojím nebeským poverením
chráni a obraňuje Kristovu
Cirkev.“

19.07.2021

Dôvody, prečo treba sv. Jozefa
považovať za zvláštneho patróna
Cirkvi a prečo Cirkev čerpá z jeho

starostlivosti a ochrany nesmiernu nádej, vyplývajú hlavne z toho, že bol Máriiným manželom a v očiach verejnosti Ježišovým otcom. Jozef bol počas svojho života legitímnym a prirodzeným strážcom, hlavou a ochrancom Svätej rodiny. Je preto primerané a zodpovedajúce hodnote Jozefovej dôstojnosti, že rovnako, ako voľakedy neprestajne a s úctou bdel nad nazaretskou rodinou, teraz so svojím nebeským poverením chráni a obraňuje Kristovu Cirkev.

Lev XIII., Quamquam pluries (v: Ján Pavol II., apoštolská exhortácia Redemptoris Custos č. 28)

*

Ježiš, Božie slovo, ktoré sa stalo človekom, sa už od počiatku Svätej Cirkvi tešil úcte, ktorá mu patrí, veď On je nevýslovná nádhera podstaty Otca, nádhera odrážajúca sa v sláve jeho svätých. Od najstarších čias bola Mária, jeho Matka, blízko pri ňom, na

obrazoch v katakombách a bazilikách, kde sa s oddanosťou uctievala ako „Svätá Matka Božia.“ Ale Jozef, až na drobné útržky z odkazov naňho tu a tam v spisoch Otcov (Cirkvi) zostal dlhé storočia v pozadí, v jeho charakteristickom utajení, takmer ako dekoratívna postava v celkovom obraze Spasiteľovho života. Trvalo nejaký čas, kým prekročil hranice tých, ktorí mĺňali pohľad naňho, aby sa zakorenil v srdciach veriacich a prudko vyrástol do podoby špeciálnych modlitieb a hlbokého pocitu k dôveryhodnej odovzdanosti. Vrúcna radosť z vyliatia týchto najhlbších pocitov srdca toľkými dojemnými spôsobmi bola ušetrená pre tieto moderné časy!

Ján XXIII., Apoštolský list 19.3.1961

*

Jeho otcovstvo sa konkrétne prejavilo v tom, že zo svojho života spravil

službu zasvätenú tajomstvu vtelenia a s ním spojenému vykupiteľskému poslaniu. Svoju legálnu právomoc nad svätou rodinou využil na to, aby jej úplne daroval seba samého, svoj život, svoju prácu; svoje ľudské povolanie milovať domácich tak premenil na nadľudské darovanie seba, svojho srdca a všetkých schopností na lásku v službe Mesiášovi, ktorý rástol v jeho dome.

Pavol VI., Homília 9.3.1966

*

Druhý vatikánsky koncil nanovo upriamil pozornosť nás všetkých na „veľké veci, ktoré vykonal Boh“, na to dielo spásy, ktorého bol Jozef mimoriadnym služobníkom. Keď sa teda zverujeme pod ochranu toho, do opatery ktorého Boh „zveril svoje najväčšie a najcennejšie poklady“, zároveň sa od neho učme, ako byť služobníkmi „diela spásy“. Nech sa sv. Jozef stane pre každého z nás

výnimočným učiteľom v službe Kristovho spásneho poslania, za ktoré nesú zodpovednosť všetci a osobitne každý jeden člen Cirkvi: manželia; rodičia; tí, ktorí sa živia prácou vlastných rúk alebo každou inou formou práce; tí, ktorí sú povolání na kontemplatívny život, ako i tí, ktorí sú povolání na apoštolát.

Tohto spravodlivého muža, ktorý v sebe niesol celé dedičstvo starej zmluvy, Boh voviedol aj na „začiatok“ novej a večnej zmluvy v Ježišovi Kristovi. Keď stojíme na prahu tretieho tisícročia, ktoré musí byť pokračovaním a ďalším rozvíjaním „plnosti času,“ patriacej k nevysloviteľnému tajomstvu vtelenia Slova, nech nám sv. Jozef ukazuje cestu tejto spásnej zmluvy. Nech sv. Jozef vyprosuje pre celú Cirkev a pre celý svet, ako i pre každého z nás, požehnanie Otca i Syna i Ducha Svätého.

*Ján Pavol II., apoštolská exhortácia
Redemptoris Custos č. 32*

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/pri-
prilezitosti-roka-svateho-jozefa-iii-
vybrane-texty-papezov/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/pri-prilezitosti-roka-svateho-jozefa-iii-vybrane-texty-papezov/) (13.08.2025)